

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνον — δὲ κτὼ φράγκα εἶναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμῶς μέρη — δέκα θ-ράγκα καὶ ἴσ' τὸ χέρι.

Ἦδη τριακοστὸν μετροῦντες χρόνον
ἐδρεύομεν στήν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Μαῖου τριάντα,
σπουδαῖα συμβάντα.

Ἔτος χίλια καὶ ἑνιακόσα δεκαπέντε δοξασμένο,
ποῦ μὲ μάντεις εὐοίωνους ἀγαθὰ καὶ ἐγὼ προσμένω.

Χίλια τριάντα πέντε καὶ τρακόσα,
νέων ὑποψηφίων μοῦτρα τόσα.

Αὔριον σημαντικὴ ἐκλογὼν Κυριακὴ.

Π.—

Χαμπάρι δὲν ἐπῆρες
πῶς ἔχομ' ἐκλογὴ
μὲς στή μεγάλη γῆ,
ποῦ βγαίνουνε σωτήρες;

Καὶ πῶς λοιπόν; χαμπάρι
δὲν πῆρες, βρὲ βρωμιάρη,
πῶς ἐκλογῶν ἡμέρα
μεγάλῃ ξημερόνει,
καὶ κόσμος ἀπὸ πέρα
μᾶς κρυφοκαμαρόνει;

Δὲν ξέρεις πῶς ἀγῶν
ἐπὶ κείτ' ἐκλογῶν
καθ' ἅπασαν τὴν νέαν
καὶ παλαιὰν Ἑλλάδα,
καὶ ὄρμα μ' ὄρμην γενναίαν
κάθε ψευτοφυλλάδα;

Πῶς ἔτσι σιωπᾶς;
ὅτ' ὁ τόπον τὸν αἰδίων,
ὅπου θερμαίνει φύσεις.

Δὲν ξέρεις πῶς θά' πᾶς
βαστώντας τὸ σφαιρίδιον
σωτήρας νὰ ψηφίσῃς;

Φ. — Μέσα σ' ἀγιάτρευταις πληγαῖς
μοῦ λέν πῶς ἔχοι' ἐκλογαῖς,
πῶς ἦλθε κι' ἡ σημαντικὴ
τῶν ἐκλογῶν Κυριακή.

Κυττάζω ρήτορας ἀργούς,
καὶ μὲς' στὰ τόσα ξαφνικά
μοῦ λέν γιὰ κάποιους ὑπουργούς
πῶς πᾶνε μ' ἀνιχνευτικά
ἀέρα ν' ἀναπνεύσουν
καὶ ψήφους ν' ἀνιχνεύσουν.

Μοῦ λένε γιὰ τοῦ Στόλου μας τὰ πλοῖα, στραβοσκεῖλη,
πῶς εἶναι πάλιν ὑπ' ἀτμόν πρὸς χάριν τῶν ἐν τέλει,
ποῦ τέμνουν τὸν εὐθύτατον τῆς ἀληθείας λόγον
ἐν μέσῳ τόσων συμφορῶν καὶ στάσεων ἀψόγων.

Βλέπω κι' ἐδῶ, βλέπω κι' ἐκεῖ
νὰ παρατρέχουν μερικοὶ
σὰν ἰχνηλάται κύνες.

Μοῦ λέν πῶς ἔχοι' ἐκλογαῖς
καὶ πῶς καινούριας συνταγαῖς
βγάζουν πολλοὶ κηφήνες.

Ὅμως γιὰ τέτοια δὲν ῥωτῶ,
καὶ πάω' στὸ Παλάτι
νὰ μάθω γιὰ τὸν πυρετὸ
τοῦ πρώτου Στρατηλάτη.

Ἀκούω τόσα πράγματα,
κυττάζω καὶ προγράμματα
πολλῶν ὑποψηφίων.

Ποῦ μὲς' στὴν τόσην στείρωσιν
ὑπόσχονται τὴν πλήρωσιν
τῶν πόθων τῶν κρυφίων.

Βαμμένους μὲ καραμπογιὰ
νέους κυττῶ φωστήρας
κι' ἀρχαίους ψηφοθήρας.

Κι' ἐγὼ φωνάζω: Παναγιᾶ,
πρὶν ξαναπᾶς' στὴν Τῆνο,
σῶσε τὸν Κωνσταντῖνο.

Κυττάζω σύμβολα πολλὰ
ν' ἀνασηκῶνται ψηλά,
μοῦ λέν πῶς συνδυάζονται καὶ ποντικοὶ μὲ γάτους
τὰ μάλιστα βαρβάτους,
πῶς ὑποσχέσεις δίδονται κι' ἐπαγγελίαι τόσαι,
κι' ἐγὼ φωνάζω: Παναγιᾶ, τὸν Βασιλεῖά μας σῶσε.

Λένε κι' ἐμένα τοῦ πτωχοῦ
πῶς νέα κέντρα πανταχοῦ
ἀνοίγουν εἰς τοὺς ἐκλογεῖς
τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γῆς.

Ἀκούω κέντρ' ἀνώνυμα
πολλὰ νὰ σαλιαρίζουν,
καὶ τοῦ λαοῦ τὸ φρόνημα
μὲ σάχλαις νὰ κεντρίζουν.

Βλέπω τῆς κάλπαις κεχηνῶς,
τὸ πρόγραμμα τοῦ καθενὸς
σωτήριον τὸ κρίνω.

Κυττάζω καὶ τὴν πυρκαγιὰ,
καὶ ξεφωνίζω: Παναγιᾶ,
σῶσε τὸν Κωνσταντῖνο.

♦♦♦♦♦ Αὐτὰ λαλοῦντος τοῦ Φασουλῆ κι' ὁ Περιεχόμενος παραμυθεῖ. ♦♦♦♦♦

Π. — Βλέπω κι' ἐγὼ προγράμματα,
μὰ καὶ παρατρεχάματα
φωστήρων δλοένα.

Ποῦ ψηφοφόρους σταματοῦν
καὶ ψήφους, Φασουλῆ, ζητοῦν
κι' ἀπ' ὅλους κι' ἀπὸ' μένα.

Ρήτορες πάλιν εὐφραδεῖς
μ' ἐπαγγελίας ἀφειδεῖς
φουσκδούν τὴν κοιλιὰ μας.

Νέων καλῶν δημιουργοί...
ὦ Παναγιᾶ θαυματουργή,
σῶσε τὸν Βασιλεῖά μας.

Μέσα' στὴ θλίψι τὴν βαρειά,
'στῆς ὥραις, ποῦ μᾶς τρῶν καῦμοί,
σοῦ φαίνεται παρηγοριὰ
νὰ βλέπης κάλπαις' στὴ γραμμῇ.

Σὺ γλυκεῖα παρηγορία,
οὐ τοῦ Γένους σωτηρία,
καιρὸ τόσο σπαραττοῦσες
μὲς' στῆς κάλπης τὴν ὀπή,
κι' ἔνα στόμα καρτεροῦσες:
ἔθγα πάλι νὰ σοῦ' πῃ.

Ἐμπρὸς πάλι, παλληκάρια,
κι' ἂν ἐδῶ κι' ἐκεῖ φωστήρες
καὶ διάφοροι σωτήρες
βγαίνουνε σὰν μανιτάρια.

Ἄλλ' ἐμεῖς γονατιστοὶ
'στῆς Παρθένου τὴν εἰκόνα
λέμε: σῶσε δοξαστή,
κοσμολάτρευτῇ Κορῶνα.

Ἀκούς συχνὰ κόσματα
βατράχων' στὰς τριόδους,
μὰ βλέπεις καὶ τεχνάσματα
κι' ἐκλογικὰς μεθόδους
παρφημένης ἐποχῆς,
ποῦ τέρψις ἦτο τῆς ψυχῆς.

Πολλοὶ παραγνωρίζονται
σ' αὐτὴν τὴν παραζάλη,
κι' ἔχουν μεγάλο χάλι.

Πολλοὶ μεταχειρίζονται
καὶ τ' ἀσφυξιογόνα
'στῆς κάλπης τὸν ἀγῶνα.

Δόξαν ἀγῶνων ζηλευτῶν
μὴν παύης μεγαλύνων,
καλὸ τὸ πρόγραμμα κι' αὐτῶν,
πολὺ καλὸ κι' ἐκαίνων.

Μὲς' στῶν σωτήρων τοὺς σωροὺς
βλέπω καὶ κατὶ γέρους,
βλέπω καὶ τόσους νεαροὺς
κι' ἄλλους νεαρωτέρους.

Ἐγ' ὅμως δίχως νὰ μιλῶ
γιὰ κάθε μας Σωτήρα,
τὴν Παναγιᾶ παρακαλῶ
νὰ γιάνη τὴν Πορφύρα.

Σὲ χρόνια μᾶς πετοῦν πολλοὶ
παράποτε μακάρια,
παράποτε μεγάλα.

Κι' ἀκούμε λόγους, Φασουλῆ,
ποῦ φαίνονται σὰν κάρνα
ἐμετικά τὰ μάλα.

Πολλοὶ γυρεύουνε μαγιά
νὰ πιάσουνε μὲ τούτῃ
τὴν ἐκλογὴ, τσιφούτῃ.

Πλὴν δέομαι' στὴν Παναγιᾶ
τὸ χέρι τῆς καὶ πάλι
'στὸν Βασιλεῖά νὰ βάλῃ.

Μοῦ λένε σήμερα πολλὰ
πῶς γίνονται μεταβολαὶ
καὶ τόσαι μεταθέσεις.

Ἐν τούτοις ὅμως, φαφλατᾶ,
θὰ κάνης φρόνιμα γι' αὐτὰ
τὴν γλῶσσα σου νὰ δέσῃς.

♦♦♦♦♦ Μόλις αὐτὸς τελερῶναι ξαναρχινᾷ τὰ θεῶνι. ♦♦♦♦♦

Φ. — Τρῶνε τὰ σπλάχνα μας βαθεῖα
τοῦ πόνου τὰ σαράκια,
κι' ἀκούω γύρῳ' στὴν Κριθιὰ
νὰ κρῶζουνε κοράκια.

Ὅλοι γι' αὐταῖς τῆς ἐκλογαῖς δὲν ἔχουνε μεράκι,
ὅλοι γι' αὐταῖς τῆς ἐκλογαῖς δὲν' πῆραν χαμπαράκι,
κι' ὅπου γιατρὸς τὸν σταματοῦν
καὶ γιὰ τὸν Ρήγα τὸν ῥωτοῦν.

Ἐφιπποὶ τρέχουν καὶ πεζοί,
δούλοι κι' ἐλευθεροὶ μαζί:
καρφύουνε τὸ μᾶτι
τοῦ Ρήγα τὸ κρεβάτι.

Κόσμος γιὰ τοῦτον ξεφυχᾶ,
σ' αὐτὸν προσέχουν μοναχά,
σ' αὐτὸν κυττάζουν ὅλοι,
Στρατεύματα καὶ Στόλοι.

Ἐν αὐτὸν τὸ γύρω μακελλεῖο
σχεδὸν ἐλησμονήθη,
καὶ δὲν κινεῖ τὸ ρεμπελιὸ
τῆς ἐκλογῆς τὰ πλῆθη.

Μήτε διαδηλώσεις καμμιὰ ζητωκραυγή,
μήτε κανένας κάλπικο δὲν δίνει, στραβοκάνη.

μὰ μήτε κι' ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τὴν Χ α ρ α υ γ ῆ
τοῦ νέου της προγράμματος ἀνάπτυξιν δὲν κάνει.

Τί πρόγραμμα πολυπαθές!... τοσάκις ἀνεβλήθη,
μὰ τέλος ἀξιώθησαν ν' ἀκούσουνε τὰ πλήθη
τὸ διαρκῶς ψαλλόμενον,
πολλὰ δ' ἐπαγγελόμενον,
μὰ πάντ' ἀναβαλλόμενον.

Κι' ἂν πολλοὶ μᾶς ὁμιλοῦν
μὲ Σωτήρων μπαϊράκια,
κι' ἂν καλὰ κατακυλοῦν
μέσ' ἀπὸ καλαμοδράκια.

Κι' ἂν μὲ κοφτερὰ λεπίδια
ῥγῆκαν τώρα κι' οἱ Φρατέλοι,
κι' ἀνεβλήθησαν ταξείδια
τῶν δικῶν μας τῶν ἐν τέλει.

Ὅλοι φωνάζουν καὶ ῥωτοῦν:
ὁ Βασιλεὺς πῶς εἶναι;
δοῦλοι κι' ἐλεύθεροι πετοῦν
κοντὰ σου, Κωνσταντίνε.

Μιὰ Βασιλεία σὰν κι' αὐτὴ
δὲν εἶναι παρὰ μόνο
δημοκρατία λατρευτὴ
μὲ Στέμμα καὶ μὲ Θρόνο.

Ψηφοφορία νοερὰ καὶ μυστικὴ καὶ φανερά.

Ἐν μέσῳ τούτου τοῦ πυρὸς
τῆς πᾶλης τῆς ραγδαίας
ἐγὼ ψηφίζω νοερῶς
τοὺς ἄνδρας τῆς Ἰδέας.

Μέσα σ' αὐτὸν τὸν χαλασμόν τοῦ κόσμου τὸν αἰφνήδιον
ἐγὼ ψηφίζω νοερῶς καὶ δίχως τὸ σφαιρίδιον
ὅσους σ' τὸν Μόσχον τὸν Χρυσοῦν
δὲν κάνουνε μετάνοια,
καὶ φρόνημα μᾶς ἐμφυσοῦν,
τιμὴ καὶ περηφάνεια.

Ἐν μέσῳ κλύδωνος δεινοῦ
ἐγὼ ψηφίζω μὲ τὸν νοῦ
ὅσους δὲν τρῶνε πίτερα.

Ὅσους' μποροῦνε νὰ πετοῦν
κι' ἀπὸ τὴ μύτη των κυττῶν
μὰ πιθαμὴ μακρύτερα.

Πολέμου γύρω μας χορός,
κι' ἐγὼ ψηφίζω νοερῶς
ὅσους δὲν ἐφθειραν καιροί,
κι' ἀκόμη στέκουν φλογεροί,
καὶ τοὺς ἔυπνοῦν παιᾶνες
κι' Ἐλευθερίας καμπάναις.

Μέσα σὲ τούτους τοὺς καιροὺς
τῶν γδούπων καὶ τῶν κρότων
ψηφίζω πόθους ἱεροὺς
μαρτύρων ἀλυτρώτων.

Ἐγὼ ψηφίζω τὴν στιγμὴν
κι' ἐκείνη τὴν ἡμέρα,
ποῦ δὲν θ' ἀκούωνται λυγμοὶ
Ραγιάδων κι' ἐδῶ πέρα.

Ψηφίζω τοῦτον τὸν καιρὸ
καὶ μαχητὰς τῆς πένας,
ποῦ μὲ κοντύλι φλογερὸ
φρονηματίζουν φρένας.

Ἀσπρίζω τοὺς ἀσπρίζοντας
τῶν σκιάδων τοὺς ὀρίζοντας
τοὺς καταμαυρισμένους.

Ψηφίζω τὴν ὀντότητα,
ψηφίζω τὴν ἐνότητα
τοῦ μαρτυροῦντος Γένους.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις

Κηλεπίδες μοι σπουδαῖοι τοῦ γιάτροῦ τοῦ Προμπονά,
ὅπου θαύματα σκαρώνουν καὶ μεγάλα καὶ τρανά.
Κάθε κήλης θεραπείαν ἐκεῖ πέρα θὰ τὴν ῥῆς...
αὖξιν πέντε, συμπολῖται, δρόμος Πειραιῶς εὐρύς.

Θέλεις ὥμορφα παπούτσια τοῦ συρμού καὶ δυνατά,
ὅπου κάνουν τὸν καθένα νὰ νομίζῃ πῶς πετᾷ;
εὐθὺς τρέξε' στοῦ Σιγάλα τὸ Κατάστημα πηδῶν...
ἀριθμὸς τριανταπέντε, 'στοῦ Σταδίου τὴν ὁδόν.